

DAREŽLJIVOST

3-6

2 ali več

**10-15 minut za
vsak del**

**KAJ POMENI BITI
DAREŽLJIV**

Otroci bodo preko dejavnosti osvojili naslednje veščine in zmožnosti:
- razviti in bolje razumeti osnovne pojme kot sta darežljivost in velikodušnost,
- razviti pozitivno naravnost do darežljivosti.

Seznam potrebnih gradiv in pripomočkov.

Pripomočki: papir, karton, kartonske škatle, barvice, barvni papir, trakovi, lepljivi trakovi, lepila, oblačila in trakovi za punčke ipd.

Gradiva: časopisi in revije.

Metode: pogovor, razlaga, vprašanja in odgovori, praktična dejavnost, recitacija.

Darežljivost oz. velikodušnost lahko opredelimo kot vrlino, naklonjenost ali nagnjenost, da postavimo skrb za drugega pred koristnost in lasten interes, kar izkazuje plemenitost, vrednost in trud, tudi v težkih situacijah. Velikodušna oseba je plemenita in odprta. To vrednoto oz. vrlino je treba vzgajati pri otroku, najboljši način za to pa je osebni zgled vzgojiteljev.

Obstaja veliko dejavnosti z namenom oblikovanja te vrline pri otrocih, ki jih lahko izvedemo skupaj z njimi, na primer z lutkami, ki so velikodušne do drugih ali spodbujanjem, da otroci z drugimi delijo svoje igrače pri igri. Da bi spodbudili nastanek te vrline, lahko ustvarimo več pedagoških dejavnosti ali uporabimo različne vire, kot so pogovori, zgodbe, anekdote, lutke, slike, pesmi ... , s katerimi lahko dosežemo zadani pedagoški cilj.

1. del

Kot vzgojitelji pri otrocih najprej preverimo, v kakšni meri ti že poznajo pojma velikodušnosti in darežljivosti. Lahko uporabimo naslednja vprašanja.

Mi lahko poveste, kaj je darežljivost ali velikodušnost? Ali veste, kako deluje velikodušna oseba?

Ste že kdaj srečali koga, ki je velikodušen? Ali mi lahko poveste kakšen primer iz zgodb, ko je kdo velikodušen?

Na podlagi odgovorov otrok jim v nadaljevanju lahko podrobneje razložimo, kaj je velikodušnost in kako velikodušni ljudje ravnajo. Navedemo lahko tudi posamezne primere iz zgodb, pravljic, animiranih filmov ipd. Izpostavimo lahko, da darežljivi oz. velikodušni ljudje niso tisti, ki dajejo drugim zgolj tisto, kar sami ne potrebujejo, ker imajo tega v izobilju, ampak tisti, ki delijo to, kar imajo, čeprav je to malo. Na primer, če ima kdo veliko sladkarij nekaj teh da drugim, je to dobro dejanje, toda resnično velikodušno dejanje bi bilo, če bi delil sladkarije tudi takrat, kadar jih sam nima veliko, ali pa bi jih celo odstopil drugim.

2. del

Kot vzgojitelj najprej otroke povabimo, naj darujejo in/ali popravijo svoje igrače za otroke, ki jih potrebujejo (npr. prikrajšanih družbenim skupinam v skupnosti).

Najprej se z otroci pogovorimo o pomenu, ki ga je potrebno dati otrokom, ki so prikrajšani, ter jim pojasnimo, da gre pri zgornjem dejanju za dober primer velikodušnosti.

Hkrati jih lahko ob tem naučimo, kako izdelati kartico z dobrimi željami, ali kakšen drug znak, s katerim kaj podarimo. Pokažemo jim tudi lahko, kako lahko nekatere igrače tudi popravimo, očistimo ali izboljšamo, preden jih podarimo.

3. del

Otrokom povemo ali preberemo več različnih situacij darežljivosti, ki se pojavljajo v našem vsakdanjem življenju, predstavimo zgodbe iz časopisov ali revij. Ob tem jim lahko zastavimo naslednja vprašanja: Kaj bi vi naredili:

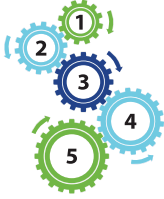
- če bi imeli samo eno sladkarijo ter bi jo vaš prijatelj prav tako želel imeti?
- če imate več igrač, pa vas bi za eno prosil nekdo, ki jih sploh nima?
- če bi starejša oseba potrebovala to, kar vi imate?
- če imate več oblačil, čevljev in drugih stvari, ki pa jih nekod drug nima ter jih potrebuje?

To lahko dopolnite tudi z drugimi primeri in zgodbami, ki ponazarjajo velikodušnost.

4. del

V tem delu najprej otrokom pojasnimo potek dejavnosti (že prej pa npr. pod njihove stole skrijemo lističe papirja različnih barv, ki bodo osnova za skupine s po do 5 članov).

Šli se bomo igro, pri kateri najprej boste oblikovali skupine. Poglejte pod svoje stole ter poiščite listič ter se potem razvrstite v skupine po barvah.

Vsaka skupina si mora sedaj zamisliti eno zgodbo, ki bo vključevala darežljivost.

Ko so otroci razporedijo po skupinah, jim razložimo, da si lahko zamislijo zgodbo npr. o osebi ali skupini oseb, ki jo poznajo, o vrtcu ali o dejanju, ki se je zgodilo njim, lahko pa si jo tudi povsem izmislijo, skupaj z osebami.

Zmagala bo skupina otrok, ki bo ustvarila najboljšo zgodbo in dobro odgovorila na vprašanja, ki so jim postavljena. Če skupina ne pozna odgovora, bo lahko odgovarjala druga skupina.

Nato, po preteku nekaj časa, vsaka skupina pove svojo zgodbo, mi pa jih ocenimo. Pri tem smo pozorni na jasnost zgodbe, glavno idejo, ki naj bo povezana z velikodušnostjo ter like v zgodbi. Zastavimo jim tudi vprašanja o zgodbi. Ob koncu izberite najboljšo zgodbo ter otroke skupaj nagradimo z aplavzom, pisali ali drugimi darili. Pri tem pa spodbudimo in nagradimo tudi vse ostale, saj so vsi sodelovali in se trudili pri tej dejavnosti.